

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ,
присвячена 150-річчю
з дня народження
Д. К. ЗАБОЛОТНОГО

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

(для студентів та молодих вчених)

21–22 квітня 2016 року

Тези доповідей

ОДЕСЬКИЙ
МЕДУНІВЕРСИТЕТ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ,
присвячена 150-річчю з дня народження
Д. К. ЗАБОЛОТНОГО

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

(для студентів та молодих вчених)

21–22 квітня 2016 року

Тези доповідей

ОДЕСЬКИЙ
МЕДУНІВЕРСИТЕТ

УДК 06.091.5:061.3:61-057.875
ББК 5я431
С 91

Головний редактор:

лауреат Державної премії України, академік НАМН України,
проф. В. М. Запорожан

Редакційна колегія:

чл.-кор. НАМН України, з. д. н. т. України, проф. В. Й. Кресюн
(заступник головного редактора),
проф. О. Г. Юшковська (заступник головного редактора),
проф. О. О. Старець, засл. лікар України, проф. Б. С. Запорожченко,
проф. О. О. Мардашко, проф. А. С. Сон, проф. В. Г. Марічереда,
проф. В. І. Величко, доц. К. О. Талалаєв,
Г. І. Хандрікова, доц. Н. О. Романова

С 91 **Сучасні** теоретичні та практичні аспекти клінічної медицини (для студентів та молодих вчених) : наук.-практ. конф. з міжнар. участю, присвячена 150-річчю з дня народження Д. К. Заболотного. Одеса, 21–22 квітня 2016 року : тези доп. — Одеса : ОНМедУ, 2016. — 156 с. ISBN 978-966-443-075-0

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю студентів та молодих вчених, присвяченої 150-річчю з дня народження академіка Д. К. Заболотного, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

УДК 06.091.5:061.3:61-057.875
ББК 5я431

які можуть бути зараховані до психофармакологічно резистентних. Вони створюють низку проблем як медичного, так і соціального характеру через велику кількість рецидивів та необхідність повторної госпіталізації. Крім того, у даної категорії хворих спостерігаються побічні дії психотропних препаратів, що потребує додаткової корекції.

Мета роботи — розроблення комплексної моделі лікування, що базувалася, насамперед, на груповій та сімейній психотерапії. До основної групи увійшло 26 хворих на шизофренію із тяжким безремесійним перебігом, терапевтично резистентних, з якими у психоневрологічному диспансері проводилися групові психотерапевтичні тренінги з метою як покращання загального стану психічного здоров'я, так і їх соціальної адаптації.

Окрім цього, раз на місяць проводилися групові заняття з близькими родичами цих хворих. До контрольної групи включили 28 хворих на шизофренію з подібними клінічними характеристиками, але вони відмовлялися від участі в групових психотерапевтичних тренінгах. У них були втрачені родинні зв'язки, вони мешкали самотньо, наявні далекі родичі не піклувалися їх долею.

Методи дослідження. Оцінка психотичної позитивної та негативної симптоматики за шкалою PANSS, оцінка когнітивного функціонування хворих на шизофренію за допомогою тестів проходження лабіринту і тест на запам'ятовування попередньої карти.

У результаті проведеного дослідження встановлено, що рівень когнітивного функціонування у хворих на шизофренію, які проходили групові тренінги і родичі яких були обізнані завдяки спільній роботі з лікарем-психіатром у групах щодо особливостей соціально-реабілітаційної роботи з даним контингентом, поліпшувався достовірно краще, ніж у хворих контрольної групи. Глибина відновлення когнітивних порушень корелювала з інтенсивністю проведеної психотерапевтичної роботи.

ВИКОРИСТАННЯ НЕМЕДИКАМЕНТОЗНИХ МЕТОДІВ ТЕРАПІЇ ПРИ ПАЛІАТИВНІЙ ДОПОМОЗІ В ПСИХІАТРІЇ

Опря Є. В.

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Наявність серед хронічних психічних розладів таких, які на сучасному етапі неможливо радикально вилікувати, викликає необхідність застосування методів паліативної допомоги в психіатрії.

Метою дослідження було вдосконалення допомоги хворим із безремесійним перебігом психічного захворювання та підвищення її ефективності.

Методи дослідження — клініко-психопатологічний та катанамнестичний.

Проведено дослідження 45 пацієнтів віком від 32 до 54 років, які перебували тривалий час на стаціонарному лікуванні в КУ «Одеський обласний центр психічного здоров'я» із безремесійним перебігом шизофренії та були визнані інвалідами другої групи за психічним захворюванням.

Під час клініко-психопатологічного та катанамнестичного обстеження пацієнтів було виявлено, що хворі першої групи — 18 (40 %) осіб, яким було проведено комплексне лікування із застосуванням БЗЗ-терапії та психотерапії, перебували на стаціонарному лікуванні достовірно менше, ніж хворі другої групи — 27 (60 %) осіб, яким було проведено тільки психофармакологічне лікування. Також слід відзначити, що пацієнтів першої групи в більшості випадків (77,7 %) повторно не госпіталізували протягом року після виписування на відміну від пацієнтів другої групи.

Було доведено, що ефективність допомоги при паліативних психічних станах підвищується при динамічному поетапному використанні гнучкого поєднання психофармакологічної, немедикаментозної та психотерапії, особливо, якщо симптоми не піддаються фармакологічному контролю або побічні дії ліків, що застосовують, несумісні з життєвими показниками хворого. У цьому разі неінвазивні, немедикаментозні надійні методи психотерапії та БЗЗ-терапії є незамінними.